

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยการพัฒนาขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวแบบบูรณาการตามยุทธศาสตร์จังหวัดชัยนาท มีดังนี้

1. ความหมายของการท่องเที่ยว
2. องค์ประกอบที่สำคัญทางการท่องเที่ยว
3. ประเภทของการท่องเที่ยว
4. การพัฒนาการท่องเที่ยว
5. มาตรฐานและตัวชี้วัดด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว
6. องค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยว
7. สภาพของพื้นที่จังหวัดชัยนาท
8. ยุทธศาสตร์จังหวัดชัยนาท
9. ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดชัยนาท
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว หมายถึงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานตื่นเต้นหรือเพื่อหาความรู้

องค์การการท่องเที่ยวของสหประชาชาติ กำหนดไว้ว่า การท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทางโดยระยะทางมากกว่า 80 กิโลเมตรจากบ้าน เพื่อจุดประสงค์ในการพักผ่อนหย่อนใจ

คำว่า **ท่องเที่ยว** คือการเดินทางท่องเที่ยวตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้เป็นสากล ๓ ประการดังนี้

1. เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ

3. เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้ นักท่องเที่ยว จะนำเงินไปใช้จ่ายเป็น ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเดินทางเพื่อชมสถานที่ต่างๆ ค่าซื้อของฝากของที่ระลึก และอื่นๆ อีกจำนวนมาก เงินของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และนักท่องเที่ยวชาวไทย จะกระจายไปสู่กลุ่มอาชีพต่างๆ ทุกอาชีพ

การเดินทางท่องเที่ยวเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด ได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ได้พบเห็นภูมิประเทศที่แปลกตา และได้สร้างสัมพันธ์กับคนต่างถิ่นด้วย การคมนาคมสะดวก ธุรกิจต่างๆ เกิดขึ้นเพื่อรองรับการเดินทางมากมายธุรกิจต่างๆ ก่อให้เกิดงานอาชีพใหม่ การกระจายเงินตรา ซึ่งเป็น การเสริมสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจของประเทศ

1. ก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศเป็นจำนวนมาก
2. รายได้จากการท่องเที่ยวจะมีผลทบทวีคูณ ในการสร้างรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น
3. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการหมุนเวียนและการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาค การท่องเที่ยวกระตุ้นให้เกิดผลดีในรูปการผลิตสินค้าพื้นเมือง สินค้าของที่ระลึก ตลอดจนบริการในท้องถิ่น
4. การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่สิ้นเปลืองวัตถุดิบ ผลผลิตขายได้ตลอดเวลา การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพทั้งทางตรงและทางอ้อม ลดการว่างงาน ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว

ปัจจัยภายใน

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยว

1.1 ประเทศไทยอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวซึ่งหมายถึงสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรม และวัฒนธรรม ประเพณี ที่สะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรมท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่น ๓ ประการ คือ

1.2 ประเภทธรรมชาติ มีความสวยงามตามธรรมชาติ เช่น ภูเขา น้ำตก ถ้ำ เขตรักษาพันธุ์สัตว์อุทยานแห่งชาติ

1.3 ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถาน และศาสนา ได้แก่ โบราณสถาน พิพิธภัณฑสถาน

1.4 ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม รูปแบบในลักษณะพิธี งาน ประเพณี ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต

1.5 ภาพลักษณ์ของประเทศ ประเทศไทยอุดมด้วยมรดกทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม

2. ความปลอดภัย นักท่องเที่ยวจะคำนึงถึงความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินเป็นสำคัญ

3. โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกหลัก เช่น ถนน สะพาน สนามบิน สถานีรถโดยสาร ไฟฟ้า ประปา ระบบสื่อสารที่ทันสมัย
4. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น การคมนาคม พืชการ เข้าเมืองและบริการข่าวสาร ที่พัก ร้านอาหาร บริการนำเที่ยว
5. สินค้าของที่ระลึก ต้องมีการควบคุมคุณภาพ กำหนดราคา ส่งเสริมการใช้วัสดุพื้นบ้าน การออกแบบที่มีเอกลักษณ์ การบรรจุหีบห่อที่สวยงาม
6. การโฆษณา การเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์

ปัจจัยภายนอก

1. สภาวะเศรษฐกิจและการเมืองของโลก สภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ การเดินทางท่องเที่ยวจะอ่อนตัวลง
2. ความนิยมในการท่องเที่ยว
3. การขยายเส้นทางคมนาคม เช่น ท่าอากาศยานเครื่องบิน ส่งผลให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยและประหยัด
4. การเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการเมือง การท่องเที่ยวจึงมีบทบาทมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนอย่างยิ่ง

2. องค์ประกอบที่สำคัญทางการท่องเที่ยว

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว ได้แก่

1. นักท่องเที่ยว
2. ทรัพยากรการท่องเที่ยว หรือสินค้าการท่องเที่ยว
3. ธุรกิจการท่องเที่ยว ได้แก่ การคมนาคมขนส่ง ที่พัก อาหาร และธุรกิจนำเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยว สินค้าทางการท่องเที่ยว หรือ สิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว แยกตามลักษณะและความต้องการของนักท่องเที่ยว

3.1 ประเภทธรรมชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงาม เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา ถ้ำ ลำธาร น้ำตก ทะเล หาดทราย หาดหิน เกาะ แก่ง ธรรมชาติได้น้ำ (แหล่งปะการัง) น้ำพุร้อน บ่อน้ำร้อน แหล่งน้ำจืด (ห้วย หนอง คลอง บึง) ทะเลสาบ เขื่อนอ่างเก็บน้ำ สวนสัตว์เปิด เขตสงวนพันธุ์สัตว์อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน และสวนรุกชาติ

3.2 ประเภทแหล่งประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถาน และศาสนา เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีและศาสนา วัดโบราณสถาน ศาสนสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์ ชุมชนโบราณ กำแพงเมือง คูเมืองอนุสาวรีย์ และอนุสรณ์สถาน

3.3 ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม เช่น งานประเพณี งานพิธี วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ เช่น ชาวนา ชาวเล ศูนย์วัฒนธรรม โรงละคร โรงภาพยนตร์ สวนน้ำ สวนสนุก พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ ไร่นา สวน พืชผักผลไม้ เหมือน กีฬาต่าง ๆ ทั้งทางบกทางน้ำ แหล่งซื้อของ ศูนย์การค้า แหล่งบันเทิง โรงงานอุตสาหกรรม และบริเวณเหมืองที่ทันสมัย

(<http://elearning.spu.ac.th/allcontent/svi314/class4.htm>, 2551)

รายละเอียดขององค์ประกอบสำคัญของธุรกิจการท่องเที่ยว ได้แก่

1. การคมนาคมขนส่ง

ทางบก รถยนต์ รถไฟ รถอื่นๆ (สามล้อ จักรยาน รถม้า เกวียน) การจัดการรถโดยสาร ประเภทต่าง ๆ เช่นรถนำเที่ยว รถบัส รถเช่า ต้องสร้างถนนมีโครงข่ายที่ดี การขยายเส้นทางรถยนต์ รถไฟ ปั่นน้ำมัน ห้องน้ำ และที่พักริมทาง

ทางเรือ การสร้างเรือ แพ การสร้างท่าเรือ การจัดการขนส่งทางเรือ สิ่งอำนวยความสะดวกในการขึ้นลงเรือ

ทางอากาศ การจัดเที่ยวบิน ที่นั่ง เข้าประเภทหรือภายในประเทศ การปรับอัตราค่าโดยสารให้จูงใจ การปรับปรุงเครื่องบิน ให้มีประสิทธิภาพปลอดภัย การปรับปรุงพัฒนาสนามบิน

2. ที่พัก โรงแรม บังกะโล โมเต็ล เกสต์เฮาส์ หอพัก ที่ตั้งแคบปี ที่พักในวัด เรือนแพ ถ้าเป็นโรงแรม มีรายละเอียดงานที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว เช่น การบริการส่วนหน้าการจัดอาหารเครื่องดื่ม งานแม่บ้าน ห้องพัก การจัดงานเลี้ยง การจัดการคลังต่าง ๆ การจัดประชุม นิทรรศการ การจัดนันทนาการและบันเทิง วิศวกรรมการบำรุงรักษา การขาย การตลาด การประชาสัมพันธ์

3. ภัตตาคารร้านอาหาร ที่กินอาหารประเภทต่าง ๆ ได้แก่ ร้านอาหารไทย และร้านอาหารพื้นเมือง ของแต่ละท้องถิ่น ร้านอาหารประจำชาติต่าง ๆ ร้านอาหารสวนอาหารทั่วไป ศูนย์อาหารและ Fast food ร้านไอศกรีม ร้านขนม ร้านกาแฟเครื่องดื่ม ร้านอาหารเคลื่อนที่ รถแวน รถเงิน หาบแแ

งานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จัดทำเมนู ซื่ออาหาร ประกอบอาหาร บริการเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่ม ล้างทำความสะอาด หาที่จอดรถ ต้อนรับ จัดหาวัสดุ การตลาด การประชาสัมพันธ์

4. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

4.1 ผู้ประกอบธุรกิจการจัดนำเที่ยว(Tour Operator) ได้แก่ (1)จัดรายการนำเที่ยว เบ็ดเสร็จ(Package) ส่งตัวแทนไปจำหน่าย (2)จัดนำเที่ยวสำหรับผู้สนใจเฉพาะเรื่อง แก่องค์กร สถาบัน กลุ่มเอกชน (3)จัดนำเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลให้กับบริษัทผู้ผลิตสินค้าและองค์กรต่าง ๆ (4)บริการวางแผนการจัดประชุมสัมมนา การจัดนิทรรศการในระหว่างประเทศ

4.2 ตัวแทนจำหน่ายการท่องเที่ยว (Travel Agency) ได้แก่ (1)ขายทัวร์ที่ผู้ประกอบธุรกิจการจัดนำเที่ยวจัดขึ้น (2)เป็นตัวแทนจำหน่ายตัวโดยสารพาหนะเดินทางประเภทต่าง ๆ (3)เป็นตัวแทนจัดหาและสำรองห้องพักโรงแรมกิจกรรมบันเทิงต่าง ๆ (4)บริการในด้านการต้อนรับและรับส่งนักท่องเที่ยว (5)ให้คำแนะนำในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

5. ร้านขายของที่ระลึก และสินค้าพื้นเมือง ได้แก่ (1)มีการผลิตสินค้าประเภทต่าง ๆ เสื้อผ้า เครื่องประดับ เครื่องหนัง อาหาร ของแต่งบ้าน หัตถกรรม ของเด็กเล่น (2)การพัฒนา รูปแบบสินค้า มีการออกแบบ กำหนดขนาด เลือกว่าตุผลผลิต (3)การจัดตกแต่ง เลือกทำเลที่ตั้งบ้าน (4)การจัดบริการแก่นักท่องเที่ยวที่ซื้อของ บรรจุหีบห่อ จัดส่ง รับสั่งซื้อสินค้า

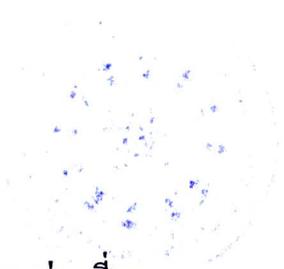
6. ความปลอดภัย ได้แก่ (1)ขอความร่วมมือ จากหน่วยงานต่าง ๆ ในการช่วยสร้างความมั่นคงปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว (2)ขอความร่วมมือให้คนในท้องถิ่นช่วยเหลือนักท่องเที่ยว เมื่อได้รับความเดือดร้อน (3)จัดหาหน่วยงานช่วยเหลือในเรื่องความปลอดภัย : ตำรวจท่องเที่ยว, ศูนย์ (4)กำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้าง ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

7. อำนวยความสะดวกในการเข้า-ออกเมือง เช่น การทำ VISA การตรวจ ฟ้าริศุลกากร การขนส่งกระเป๋าโดยสาร การขนส่งระหว่างท่าอากาศยาน สถานีขนส่ง และที่พัก

8. องค์ประกอบอื่นที่สำคัญ ได้แก่ การเผยแพร่โฆษณา การวิจัยตลาด ทำแผนการตลาด การประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการตลาด การจัดทำอุปกรณ์เผยแพร่ต่าง ๆ จากองค์ประกอบต่าง ๆ ที่กล่าวมา ธุรกิจท่องเที่ยว ถือเป็นอุตสาหกรรมสาขาบริการ ได้เพราะมีลักษณะของกระบวนการผลิตเช่นเดียวกับอุตสาหกรรมทั่วไป คือมี(1)วัตถุดิบ ได้แก่ ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสนใจจะมาชม(2)โรงงาน ได้แก่ อาณาบริเวณที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือน (3)การลงทุนสร้างโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก (4)การใช้แรงงาน สร้างสาธารณูปโภค การผลิตสินค้า และการบริการ (5)ผลิตผล ได้แก่บริการของนักธุรกิจ เช่น โรงแรม ภัตตาคาร บริษัทนำเที่ยว (6)การส่งเสริมการขาย

การซื้อบริการของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศถือได้ว่าเป็นการส่งสินค้าออก เพราะเป็นการซื้อด้วยเงินตราต่างประเทศ (สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2547-2551)

3. ประเภทของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนเกษตรกรรมเช่น สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์ และสัตว์เลี้ยงรวมถึงแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่างๆ

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวและเยี่ยมชมสถานที่แสดงถึงความเป็นวัฒนธรรม เช่น การชมสถานโบราณวัตถุ โบราณสถาน ปราสาท พระราชวัง วัด ประเพณี รวมถึงวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคลในแต่ละยุคสมัย

ข้อแนะนำในการท่องเที่ยว

เราต้องมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ว่าเป็นสถานที่แบบใด และเราจะเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวนั้นด้วยวิธีใด

ต้องศึกษาถึงฤดูกาลของธรรมชาติ ให้เหมาะสมในการเดินทาง เช่น ถ้าจะไปเที่ยวชมนก ต้อง รู้ว่าช่วงไหนที่มี นกอพยพ

ในการท่องเที่ยวทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม หรือแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เราต้องช่วยรักษาทรัพยากร ของแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ

ต้องเคารพในวัฒนธรรมประเพณี ของคนในท้องถิ่น ไม่ประพฤติปฏิบัติที่ขัดต่อวิถีชีวิตของชาวพื้นเมืองนั้น ๆ

ต้องเชื่อฟังคำแนะนำ และปฏิบัติตามคำแนะนำ ของเจ้าหน้าที่ เพื่อความปลอดภัยในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวไม่ควรประมาท

ควรจะรักษาสิ่งแวดล้อมให้สะอาดและสวยงาม โดยไม่ทิ้งขยะ

รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural based tourism) มีการจัดการดังนี้

1. การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดี และประวัติศาสตร์ เพื่อให้ได้ความรู้ความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดีในท้องถิ่นอันเป็นพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยประชาคมในท้องถิ่น มีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

2. การท่องเที่ยวงานชมวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and traditional tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมงานประเพณีต่างๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ จัดขึ้น ได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียศิลป์ เพื่อศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพ พิธีกรรม

ต่างๆ และได้รับความรู้ มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษา สภาพแวดล้อมและมรดกทางวัฒนธรรม โดยประชาคมในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยว

3. การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท (Rural tourism / Village tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้านชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์พิเศษมีความโดดเด่น เพื่อความเพลิดเพลินได้ความรู้ ครอบงำผลงานสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา พื้นบ้าน มีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรม และคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

(<http://www.greenzonethailand.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=131866&Ntype=4,2551>)

4. การพัฒนาการท่องเที่ยว

กระบวนการในการพัฒนาการท่องเที่ยว

ปัจจัยหลักสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืนจะต้องมีกระบวนการ และองค์ประกอบหลักที่สำคัญที่ประกอบด้วย

1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว หรือทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ โบราณวัตถุสถานและศาสนา วัฒนธรรม กิจกรรมประเพณีที่มนุษย์สร้างขึ้น ทั้งนี้แหล่งท่องเที่ยวในแต่ละประเภทจะมีภาระหน้าที่หลักแตกต่างกัน กล่าวคือ ในแหล่งธรรมชาติท่องเที่ยวมีภาระหน้าที่หลักคือ การรักษาระบบนิเวศของธรรมชาติ การเป็นส่วนหนึ่งในการรักษาต้นน้ำ ลำธาร เป็นทรัพยากรที่ต้องเอื้อกับคนท้องถิ่น สำหรับแหล่งท่องเที่ยวประเภทโบราณวัตถุสถานและศาสนามีภาระหน้าที่หลักคือ การดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมชุมชน ซึ่งจะสนองตอบความต้องการของชุมชน สังคม ในส่วนภาระหน้าที่ของงานวัฒนธรรมกิจกรรมประเพณีคือ การรักษากิจกรรมประเพณีของ ท้องถิ่นให้คงอยู่

2. ด้านการบริการทางการท่องเที่ยว ในส่วนของการบริการทางการท่องเที่ยว คือ ส่วนของการกำกับดูแล การประสานงานทำความเข้าใจ และกำกับให้การเติบโตของภาคบริการทางการท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม

3. ด้านการตลาด จำเป็นต้องให้ความสำคัญในเรื่องการจัดวางสินค้า วิธีการเสนอขายสินค้า เพราะการตลาดจะเป็นส่วนสำคัญในการชักจูงให้ผู้ซื้อ (นักท่องเที่ยว) มาซื้อสินค้า ดังนั้นในเชิงของการตลาดจะต้องมีการทำความเข้าใจให้ชัดเจนว่าสินค้าทางการท่องเที่ยวคืออะไร จากกระแสความคิด

ในการที่จะปรับกระบวนการ และวิสัยทัศน์ของการท่องเที่ยว รวมถึงการเรียกร้องให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว จึงเป็นเหตุให้มีการจัดประชุมนานาชาติด้านสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาแบบยั่งยืนขึ้นที่เมืองแวนคูเวอร์ ประเทศแคนาดา หรือที่เรียกว่า Globe' 90 Conference การประชุมในครั้งนี้ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่จะเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable tourism development) จากผลการประชุมครั้งนี้ให้คำจำกัดความของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไว้ว่า “เป็นการพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้ ที่เป็นเจ้าของท้องถิ่นในปัจจุบัน ในขณะที่เดียวกันก็ปกป้องและสงวนรักษาโอกาสต่างๆ ของอนุชน รุ่นหลัง จึงมีความหมายรวมถึงการจัดการทรัพยากรเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม และสุนทรียภาพ พร้อมกับการรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศด้วย” จากคำจำกัดความ ดังกล่าว สามารถแปลเป็นหลักการและแนวทางปฏิบัติของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้ 10 ประการ ดังนี้ (จุลสารการท่องเที่ยว (18 (1): 13)

1. มุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างจริงจังก่อน แล้วจึงพัฒนาการท่องเที่ยวระหว่างประเทศอย่างค่อยเป็นค่อยไปภายหลัง เพื่อให้เหมาะสมกับระบบสาธารณสุขโลกที่รองรับเป็นสิ่งสำคัญ
2. มุ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจโครงการท่องเที่ยวต่างๆ ที่จะมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่
3. มุ่งพิจารณาอย่างรอบคอบถึงขอบเขตที่เหมาะสมของการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับทุกๆ ด้าน
4. มุ่งให้ข้อมูลทางการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอแก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจและเคารพในสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งช่วยยกระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้วย
5. มุ่งใช้วัสดุและผลผลิตในท้องถิ่น เพื่อช่วยลดดุลการค้ากับต่างประเทศได้ทางหนึ่งและเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับคนในท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย
6. มุ่งกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นเพื่อนำรายได้เข้าท้องถิ่นนั้นให้มากที่สุด อันจะเป็นประโยชน์ในระยะยาวของชุมชนท้องถิ่น
7. มุ่งจ้างงานในท้องถิ่น โดยส่งเสริมรูปแบบของงานที่น่าสนใจและได้รับผลตอบแทนสูงให้แก่ชุมชนท้องถิ่น
8. มุ่งพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น อันจะช่วยยกระดับการบริการท่องเที่ยวให้สูงขึ้น
9. มุ่งรักษาคุณค่าของสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมในท้องถิ่นให้อยู่รอดในระยะยาวเพื่อเป็นแหล่งรองรับการท่องเที่ยวตลอดไป

10. มุ่งทำงานร่วมกันอย่างเสมอภาคระหว่างภาคธุรกิจการท่องเที่ยว องค์กรท้องถิ่น องค์กรด้านสิ่งแวดล้อม และรัฐบาล

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542: 1-5) กล่าวว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนนั้น มีองค์ประกอบหลักทั้งหมด 6 องค์ประกอบ ดังนี้ การพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยว การพัฒนาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว การพัฒนาการตลาดท่องเที่ยว การพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นทางการท่องเที่ยว และการพัฒนาจิตสำนึกทางการท่องเที่ยว

5. มาตรฐานและตัวชี้วัดด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

มาตรฐานและตัวชี้วัดด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวกำหนดไว้เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดมาตรฐานออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. มาตรฐานด้านแหล่งหรือกิจกรรมการท่องเที่ยว ประกอบด้วย

- 1.1 สนับสนุนหรือจัดให้มีเส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
- 1.2 สนับสนุนหรือจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว
- 1.3 สนับสนุนหรือจัดให้มีระบบดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว

2. มาตรฐานด้านการบริการการท่องเที่ยว ประกอบด้วย

- 2.1 สนับสนุนหรือจัดให้มีบริการด้านความปลอดภัย
- 2.2 สนับสนุนหรือจัดให้มีบริการภัตตาคารและร้านอาหาร
- 2.3 สนับสนุนหรือจัดให้มีบริการสินค้าและของที่ระลึก
- 2.4 สนับสนุนหรือจัดให้มีบริการที่พักค้าแรมสำหรับนักท่องเที่ยว
- 2.5 สนับสนุนหรือจัดให้มีบริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
- 2.6 สนับสนุนหรือจัดให้มีบริการด้านบันเทิง และนันทนาการ
- 2.7 สนับสนุนหรือจัดให้มีบริการด้านสารสนเทศ
- 2.8 สนับสนุนหรือจัดให้มีบริการด้านขนส่ง

3. มาตรฐานด้านการตลาดท่องเที่ยว ประกอบด้วย

- 3.1 สนับสนุนหรือจัดให้มีการกำหนดแผนการตลาดท่องเที่ยว
- 3.2 สนับสนุนหรือจัดให้มีการสร้างเส้นทางหรือกิจกรรมท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว
- 3.3 สนับสนุนหรือจัดให้มีการโฆษณาไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยว

โดยมาตรฐานในแต่ละด้าน ได้กำหนดตัวชี้วัดเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานโดยตัวชี้วัดมี 2 ระดับ ได้แก่

ตัวชี้วัดขั้นพื้นฐาน หมายถึง ตัวชี้วัดที่มีความสำคัญและเป็นภารกิจที่ตอบสนองความจำเป็นพื้นฐานในการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการ

ตัวชี้วัดขั้นพัฒนา หมายถึง ตัวชี้วัดที่มีความสำคัญและเป็นภารกิจที่มีการพัฒนายกระดับการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น หรือก้าวหน้ามากกว่ามาตรฐานตัวชี้วัดพื้นฐาน และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจจะทำหรือเลือกตามศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น ความพร้อมทางด้านงบประมาณ บุคลากร ฯลฯ

6. ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว นั้น ประกอบด้วยการจัดการธุรกิจที่มีกำไร 5 ประเภทคือ ธุรกิจการขนส่ง/ ธุรกิจการโรงแรมและที่พัก/ ธุรกิจร้านอาหารและการภัตตาคาร/ ธุรกิจจำหน่ายเที่ยวและมัคคุเทศก์/และธุรกิจสินค้าของที่ระลึกทุกธุรกิจมีเป้าหมายการให้บริการที่ลูกค้า(นักท่องเที่ยว)ได้รับความพึงพอใจ ความประทับใจมากที่สุด อยากเดินทางท่องเที่ยวพักผ่อนบ้าง แวะแล้วเที่ยวอีก เที่ยวซ้ำ ๆ และมีการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นตลอดปี ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว เป็นปัจจัยพื้นฐานของ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ ทรัพยากรทางธรรมชาติ (Natural Tourism Resources) ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น (ภูมิปัญญาพื้นบ้าน และวัฒนธรรม) (Man-made Tourism Resources) และทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว(Tourism human resources)

ประเภทที่ 1. ทรัพยากรทางธรรมชาติ (Natural Tourism Resources) สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หมายถึงสถานที่ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ มีภูมิทัศน์ สวยงาม แปลกตา ได้แก่ ป่าเขา ถ้ำ ลำธาร น้ำตก บึง ทะเลสาบ หาดทราย เกาะ และแนวปะการัง บางแห่งมีการจัดการให้เป็นสวนรุกขชาติ สวนพฤกษศาสตร์ วนอุทยาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า อุทยานแห่งชาติ อุทยานนกน้ำ เป็นต้น

ประเภทที่ 2. ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น(Man-made Tourism Resources)มนุษย์ได้สร้างสิ่งต่าง ๆ ขึ้นมาด้วยภูมิปัญญาของตน แต่เป็นสิ่งที่น่าสนใจของผู้คนต่างถิ่นด้วยกันจึงเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวแบ่งออกได้ 3 ชนิด ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (Historical Tourism Resources) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต (Cultural and Rural way of Life) แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการและบันเทิง (Recreational Attraction)

ประเภทที่ 3. ทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว(Tourism human resources) บุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแบ่งตามพันธกิจ(หน้าที่)คือ บุคลากรในภาครัฐหรือราชการ(National tourism

officer) บุคลากรในภาคเอกชน(Private enterprise personnel) และ องค์กรชุมชนและองค์ความรู้ในท้องถิ่น(Local Community)

ในการพัฒนาขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวแบบบูรณาการของจังหวัดชัยนาทนั้น จำเป็นต้องยึดตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดเป็นสำคัญด้วย

7. สภาพของพื้นที่จังหวัดชัยนาท

ประวัติและสภาพของพื้นที่จังหวัดชัยนาท

7.1 ข้อมูลทางกายภาพ

7.1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดชัยนาทเป็นจังหวัดหนึ่งของภาคกลางตอนบน ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อ่างทอง สิงห์บุรี ลพบุรี สระบุรี และชัยนาท ตั้งอยู่บริเวณริมฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยาและเป็นตอนเหนือสุดของภาคกลาง บนเส้นรุ้งที่ 15 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 100 องศาตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 16.854 เมตร ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 195 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ จังหวัดนครสวรรค์และอุทัยธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับ สุพรรณบุรีจึงและหวัดสิงห์บุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ จังหวัดนครสวรรค์และสิงห์บุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ จังหวัดสุพรรณบุรีและอุทัยธานี

7.1.2 ขนาดและพื้นที่

จังหวัดชัยนาท มีพื้นที่ประมาณ 2,469.746 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,543,591 ไร่ หรือเท่ากับร้อยละ 15.5 ของพื้นที่ในภาคกลางตอนบน

7.1.3 ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดชัยนาทมีลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่วไปเป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีพื้นที่ประมาณ ร้อยละ 99.06 ของพื้นที่ทั้งหมด ได้แก่ พื้นที่ตอนกลาง ตอนใต้และตะวันออกของจังหวัดมีลักษณะเป็นที่ราบจนถึงพื้นที่ ลูกคลื่นลอนลาดมีแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำน้อย ไหลผ่านพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วทุกอำเภอ เช่น

ก. แม่น้ำเจ้าพระยา ไหลผ่านอำเภอมโนรมย์ อำเภอดังสิงห์ อำเภอมืองชัยนาท และอำเภอสรรพยา

ข. แม่น้ำท่าจีน หรือแม่น้ำมะขามเฒ่า ไหลผ่านอำเภอวัดสิงห์ และหันคา

ค. แม่น้ำน้อย ไหลผ่านอำเภอสรรคบุรี

ง. คลองชลประทาน ซึ่งมีหลายสายไหลผ่านพื้นที่ต่างๆ ได้แก่ คลองอนุศาสนนันท์ คลองมหาราช คลองพลเทพ เป็นต้น ล้วนเป็นแหล่งน้ำสำคัญสำหรับการเกษตรกรรมตามพื้นที่ต่างๆ ทั่วไป

นอกจากลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบแล้ว ยังมีเนินเขาเล็กๆ ขนาดประมาณ 1 - 3 กิโลเมตรกระจายอยู่ทั่วไป ที่สำคัญได้แก่ เขาธรรมามูล ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์สำคัญของจังหวัดชัยนาท เขาพลอง เขาขยาย เขาท่าพระ เขากระดี่ เขาใหญ่เขารัก เขาดิน เขาหลักเขาไก่อ้อย เขาสารพัดดี เขาราวเทียน เขาสรรพยา และเขาแก้ว เป็นต้น(สำนักงานจังหวัดชัยนาท, 2550)

7.2 การปกครองและประชากร

7.2.1 ประชากร

ขนาดพื้นที่และความหนาแน่นของประชากรในแต่ละพื้นที่ของจังหวัด ปัจจุบันจังหวัดชัยนาท มีประชากร จำนวน 337,147 คน แยกเป็นชาย 162,947 คน เป็นหญิง 174,200 คน แบ่งตามเขตการปกครอง ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรแยกเขตเทศบาล / อำเภอ

รายชื่อ	พื้นที่	จำนวนราษฎร	ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	จำนวนครัวเรือน
อำเภอเมืองชัยนาท	255.38	72,145	28,405	14,089
อำเภอมโนรมย์	225.64	33,286	13,003	6,013
อำเภอวัดสิงห์	315.32	26,403	10,531	5,799
อำเภอสรรพยา	228.28	44,715	20,714	8,600
อำเภอสรรคบุรี	354.80	67,845	32,724	13,729
อำเภอหันคา	529.33	55,929	28,471	11,650
อำเภอหนองมะโมง	291.00	19,437	12,055	4,259
อำเภอเนินขาม	270.00	17,387	10,994	3,910
รวม	2,469.75	337,147	170,192	68,040

ที่มา : สำนักงานจังหวัดชัยนาท, 2550

7.2.3 การปกครองและการบริหารราชการ

(1) เขตการปกครอง จังหวัดชัยนาท แบ่งเขตการปกครองเป็น 8 อำเภอ 51 ตำบล 505 หมู่บ้าน

ตารางที่ 2 แสดงเขตการปกครองจังหวัดชัยนาท

อำเภอ	เทศบาล	อบต.	ตำบล	หมู่บ้าน
อำเภอเมือง	1	8	8	82
อำเภอมโนรมย์	2	6	7	40
อำเภอวัดสิงห์	1	6	6	47
อำเภอสรรพยา	2	7	7	55
อำเภอสรรคบุรี	6	3	8	92
อำเภอหันคา	3	8	8	100
อำเภอหนองมะโมง	1	4	4	41
อำเภอเนินขาม	1	3	3	48
รวม	14	50	51	505

ที่มา : สำนักงานจังหวัดชัยนาท, 2550

8. ยุทธศาสตร์จังหวัดชัยนาท

1. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้านการเกษตร
2. การสร้างโอกาสและกระจายรายได้
3. การพัฒนากิจกรรมแห่งการเรียนรู้
4. การส่งเสริมและพัฒนาไปสู่เมืองน่าอยู่
5. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ของจังหวัดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ได้แก่ การสร้างโอกาสและกระจายรายได้ ประกอบด้วยกลยุทธ์และโครงการดังนี้

8.1 การสร้างทางเศรษฐกิจ

1. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อยกระดับสินค้า หน่วยงานที่รับผิดชอบ พัฒนาชุมชนจังหวัดชัยนาท
2. โครงการเสริมอาชีพข้าราชการตำรวจและครอบครัวหน่วยงานที่รับผิดชอบ ตำรวจภูธรจังหวัดชัยนาท
3. โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับผู้ลงทะเบียนคนจนแบบบูรณาการ จังหวัดชัยนาท หน่วยงานที่รับผิดชอบที่ทำการปกครองจังหวัดชัยนาท
4. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงปลาเศรษฐกิจ ในกลุ่มผู้มีรายได้น้อย หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานประมงจังหวัดชัยนาท

5.โครงการส่งเสริมเพิ่มโอกาสการเรียนรู้กระบวนการผลิตทางการเกษตรที่ทันสมัย
หน่วยงานที่รับผิดชอบ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชัยนาท

6.โครงการเพิ่มศักยภาพด้านวิชาชีพสู่ประชาชนชาวชัยนาทที่ด้อยโอกาสและยากจน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ วิทยาลัยเทคนิคชัยนาท

7.โครงการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครแรงงาน หน่วยงานที่รับผิดชอบ แรงงานจังหวัด
ชัยนาท

8.โครงการจัดซื้อรถแทรกเตอร์เพื่อฝึกวิชาชีพเกษตรกรรม หน่วยงานที่รับผิดชอบ
เรือนจำจังหวัดชัยนาท

9.โครงการส่งเสริมประชาสัมพันธ์หมู่บ้านต้นแบบ OTOP หน่วยงานที่รับผิดชอบ
พัฒนาชุมชนจังหวัดชัยนาท

10.โครงการศึกษาวิจัยการศึกษาฐานการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP หน่วยงานที่
รับผิดชอบ พัฒนาชุมชนจังหวัดชัยนาท

11.โครงการพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน หน่วยงานที่
รับผิดชอบ อุตสาหกรรมจังหวัดชัยนาท

12.โครงการพัฒนาคุณภาพอาหารสู่การรับรองมาตรฐานและเพิ่มมูลค่า หน่วยงานที่
รับผิดชอบ อุตสาหกรรมจังหวัดชัยนาท

13. โครงการพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม
หน่วยงานที่รับผิดชอบ อุตสาหกรรมจังหวัดชัยนาท(สำนักงานจังหวัดชัยนาท, 2550)

8.2 การพัฒนาการตลาดและระบบ Logistic

1.โครงการศึกษา สำรวจ และวิเคราะห์การจัดตั้งศูนย์การตลาดผลิตผลเกษตรในพื้นที่
หน่วยงานที่รับผิดชอบ พาณิชยจังหวัดชัยนาท

2. โครงการจ้างนักการตลาดเพื่อเชื่อมโยงผลผลิตสู่ตลาดในทุกระดับ หน่วยงานที่
รับผิดชอบ พาณิชยจังหวัดชัยนาท

3.โครงการปรับปรุงร้าน CEO หน่วยงานที่รับผิดชอบ พัฒนาชุมชนจังหวัดชัยนาท

4.โครงการประชาสัมพันธ์สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ หน่วยงานที่รับผิดชอบ
พัฒนาชุมชนจังหวัดชัยนาท

5.โครงการออกแบบบรรจุภัณฑ์และการสร้างกลยุทธ์การตลาดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
สำหรับผลิตภัณฑ์ OTOP หน่วยงานที่รับผิดชอบ อุตสาหกรรมจังหวัดชัยนาท

6.โครงการส่งเสริมเอกลักษณ์สินค้าที่ระลึกภายใต้ตราสัญลักษณ์ Chainat Brand
จังหวัดชัยนาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ พาณิชยจังหวัดชัยนาท

7. โครงการขยายสินค้าปศุสัตว์และเสียบยงสัตว์ หน่วยงานที่รับผิดชอบ พาณิชยจังหวัด ชัยนาท
8. โครงการก่อสร้างสถานีขนส่งจังหวัดพร้อมสาธารณูปโภค หน่วยงานที่รับผิดชอบ เทศบาลเมืองชัยนาท
9. โครงการก่อสร้างถนนลาดยาง สายรอบหนองระแหง หน่วยงานที่รับผิดชอบ ทางหลวงชนบทจังหวัดชัยนาท
10. โครงการก่อสร้างเพิ่มช่องทางจราจรในทางหลวงหมายเลข 3183 เชื้อนเจ้าพระยา วัดสิงห์ หน่วยงานที่รับผิดชอบ แขวงการทางชัยนาท
11. โครงการ Road Show สินค้า OTOP 4 ภาค หน่วยงานที่รับผิดชอบ พัฒนาชุมชน จังหวัดชัยนาท
12. โครงการฝึกอบรม และศึกษาดูงานการตลาดสินค้าเกษตร (ส้มโอขาวแตงกวาและ หนุ่ยแพ่งโกล่า) หน่วยงานที่รับผิดชอบ พาณิชยจังหวัดชัยนาท
13. โครงการส่งเสริมและพัฒนาตลาดข้าวเพื่อการส่งออก หน่วยงานที่รับผิดชอบ พาณิชยจังหวัดชัยนาท
14. โครงการขยายผิวจราจรและปรับปรุงภูมิทัศน์สายชัยนาท 1021 แยกทางหลวง หมายเลขวัดธรรมามูล หน่วยงานที่รับผิดชอบ ทางหลวงชนบทชัยนาท
15. โครงการต้นแบบการพัฒนา Logistic และโซ่อุปทานในภาคอุตสาหกรรม และ SME (ต่อเนื่อง) หน่วยงานที่รับผิดชอบ อุตสาหกรรมจังหวัดชัยนาท(สำนักงานจังหวัดชัยนาท, 2550)

8.3 การพัฒนาการท่องเที่ยวและการบริการ

1. โครงการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ สวท. ชัยนาท
2. โครงการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ลานพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ของจังหวัดชัยนาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานจังหวัด ชัยนาท
3. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณวัดปากคลองมะขามเฒ่า หน่วยงานที่รับผิดชอบ ที่ ทำการปกครองอำเภอวัดสิงห์
4. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์เกาะกลางถนน ทางหลวงหมายเลข 3465 หน่วยงานที่ รับผิดชอบ ที่ทำการปกครองอำเภอสรรคบุรี

- 5.โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและแหล่งท่องเที่ยว
หน่วยงานที่รับผิดชอบ อำเภอสรรพยา
- 6.โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสวนนกชัยนาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยนาท
- 7.โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์และทำเทียบเรือบริเวณวัดพิบูลงาม หน่วยงานที่รับผิดชอบ
องค์การบริหารส่วนตำบลคู่งสำเภา
- 8.โครงการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ
สำนักงานจังหวัดชัยนาทร่วมกับ ศูนย์การท่องเที่ยวฯ
- 9.โครงการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ลุ่มแม่น้ำท่าจีน หน่วยงานที่รับผิดชอบ เทศบาล
ตำบลวัดสิงห์
- 10.โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์รอยพระพุทธบาท วัดเขาหิน หน่วยงานที่รับผิดชอบ
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองมะโมง
- 11.โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรมวัดธรรมมูล
วรวิหาร หน่วยงานที่รับผิดชอบ วัฒนธรรมจังหวัดชัยนาท
- 12.โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ริมแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นแหล่งท่องเที่ยวประจำ
อำเภอสรรพยา หน่วยงานที่รับผิดชอบ เทศบาลตำบลสรรพยา
- 13.โครงการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวประจำอำเภอวัดสิงห์เพื่อ
เฉลิมพระเกียรติเนื่องในวโรกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี หน่วยงานที่รับผิดชอบ
อบต.มะขามเต่า ร่วมกับศูนย์การท่องเที่ยวฯ และสำนักงานจังหวัดชัยนาท
- 14.โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์การท่องเที่ยวประจำอำเภอสรรพยา หน่วยงานที่
รับผิดชอบ องค์การบริหารส่วนตำบลสรรพยา
- 15.โครงการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์วัดพระยาแพรก อ.สรรพบุรี จ. ชัยนาท หน่วยงาน
ที่รับผิดชอบ เทศบาลตำบลแพรกศรีราชา
- 16.โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวประจำอำเภอสรรคบุรีเทศบาลตำบล
แพรกศรีราชา
- 17.โครงการพัฒนารอยพระพุทธบาทจำลอง วัดเขาท่าพระ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
หน่วยงานที่รับผิดชอบ องค์การบริหารส่วนตำบลเขาท่าพระ
18. โครงการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเกาะเมืองเท้าอุทอง
หน่วยงานที่รับผิดชอบ ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดชัยนาทร่วมกับ อบต. หันคา
- 19.โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์บึงระหานใหญ่ หน่วยงานที่รับผิดชอบ ศูนย์การท่องเที่ยว
กีฬาและนันทนาการจังหวัดชัยนาทร่วมกับ อบต. หันคา (สำนักงานจังหวัดชัยนาท, 2550)

9. ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดชัยนาท

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้านการเกษตร

มีความเชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาลข้อที่ 8.1.9 การบริหารจัดการที่ดี (สนับสนุนการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการของผู้ว่าราชการจังหวัด ผ่านกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และการจัดทำงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัด วางยุทธศาสตร์การพัฒนาและทิศทางการพัฒนาพื้นที่ในอนาคตที่สอดคล้องกับแนวนโยบายของ รัฐบาลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของประชาชน) (สำนักงานจังหวัดชัยนาท, 2550)

(1) เป้าประสงค์

- 1) เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญและมีศักยภาพของจังหวัด ได้แก่ ข้าว ส้มโอ ประมง ปศุสัตว์ พืชอาหารสัตว์ พืชพลังงานทดแทน
- 2) เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน และมีความสามารถในการแข่งขัน
- 3) สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร

(2) ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตารางที่ 3 แสดงตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมายของตัวชี้วัด			
		ปี2551	ปี2552	ปี2553	ปี2554
1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	ร้อยละ	-	2	2	2
2. ร้อยละของจำนวนแปลงที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ผลผลิตข้าว/ส้มโอ ต่อจำนวนแปลงที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตรฯ	ร้อยละ	-	97	98	99
3. ร้อยละของจำนวนเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามแบบมาตรฐาน GAP (Pre-Gap)	ร้อยละ	-	100	100	100
4. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาผลผลิตทางการเกษตร	ระดับ	-	5	5	5
5. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการป้องกัน แก้ไขปัญหาและเฝ้าระวังโรคใช้หัวคนก	ระดับ	-	5	5	5
6. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายข้าวที่ผ่านการรับรองมาตรา GAP	ร้อยละ	-	5	10	15
7. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการที่รับซื้อผลผลิตข้าวที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP	ราย	-	1	1	1
8. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่มีการใช้สารอินทรีย์ในการเกษตร	ราย	-	10,000	10,000	10,000

ที่มา : สำนักงานจังหวัดชัยนาท, 2550

(3) แนวทางมาตรการการพัฒนาจังหวัด

- 1) การพัฒนาองค์ความรู้และสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- 2) เพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้ปลอดภัยจากสารพิษ
- 3) การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ด้านการส่งเสริมการผลิตสินค้า ซึ่งเป็นที่
ต้องการของตลาดและการแปรรูปผลผลิต
- 4) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างโอกาสและกระจายรายได้

มีความเชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาลข้อที่ 8.1.9 การบริหารจัดการที่ดี

(1) เป้าประสงค์

- 1) ประชาชนได้รับการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพทั้งในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตรที่มั่นคงและมีรายได้เพิ่มขึ้น
- 2) ประชาชนได้รับโอกาสในการเข้าสู่แหล่งทุน
- 3) ประชาชน/กลุ่ม/องค์กร ในชุมชนได้รับการพัฒนาคุณภาพการทำงานให้มีความสามารถในการเรียนรู้และการบริหารจัดการ

(2) ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตารางที่ 4 แสดงตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมายของตัวชี้วัด			
		ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
1. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.	ร้อยละ	-	50	50	50
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัด	ร้อยละ	-	5	5	5
3. ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัด	ร้อยละ	-	8	8	8
4. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP	ระดับ	-	5	5	5
5. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP	ร้อยละ	-	3	3	3
6. มูลค่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรม	ล้านบาท	-	2	2.1	2.205
7. จำนวนวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน	ราย	-	140	150	160

ที่มา : สำนักงานจังหวัดชัยนาท, 2550

(3) แนวทาง/มาตรการ

- 1) การพัฒนาอาชีพและขยายโอกาสการค้าและการลงทุน
- 2) การพัฒนาการตลาด และระบบ Logistic
- 3) การพัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของชุมชน
- 4) ส่งเสริมการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ
- 5) พัฒนาการบริหารจัดการและความพร้อมของผู้ประกอบการและผู้ผลิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมผู้ชุมชนเข้มแข็ง

มีความเชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาลข้อที่ 8.1.9 การบริหารจัดการที่ดี

(1) เป้าประสงค์

1) ประชาชนมีความรู้ มีความสุข มีสุขภาพแข็งแรง ครอบครัวอบอุ่น มีวัฒนธรรม มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีสังคมที่สันติและเอื้ออาทร ปราศจากอบายมุขและสิ่งเสพติด

(2) ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตารางที่ 5 แสดงตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมายของตัวชี้วัด			
		ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
1. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาสังคมและ พัฒนาคุณภาพชีวิต	ระดับ	-	5	5	5
2. ร้อยละที่ลดลงของเด็ก เยาวชนที่ถูกส่งเข้าสถาน พินิจของจังหวัด	ร้อยละ	-	3	3	3
3. ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของอาหารสด ตลาดสด ร้านอาหารและแผงลอยที่ผ่านมาตรฐานด้าน สาธารณสุข	ร้อยละ	-	90	90	90
4. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนที่แผนชุมชนมี คุณภาพอยู่ในระดับ A	ร้อยละ	-	100	100	100
5. ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ ได้รับการศึกษาภาค บัณฑิต	ร้อยละ	-	100	100	100
6. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนที่เอาชนะยาเสพติด	ร้อยละ	-	100	100	100

ตารางที่ 5 แสดงตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย (ต่อ)

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมายของตัวชี้วัด			
		ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
7. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามการเกิดอาชญากรรม	ระดับ	-	5	5	5
8. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและลดอุบัติเหตุจากรถทางบก	ระดับ	-	5	5	5
9. ร้อยละที่ลดลงของอัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง 5 โรค (โรคหัวใจ โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคหลอดเลือดสมอง โรคเนื้องอกร้าย (มะเร็ง))	ร้อยละ	-	5	5	5
10. ร้อยละที่ลดลงของอัตราป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกของค้ำมชฐาน 5 ปีย้อนหลัง	ร้อยละ	-	20	20	20
11 ร้อยละของผู้ถูกทอดทิ้ง ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ได้รับผลกระทบ และผู้สูงอายุ ได้รับการสงเคราะห์ฟื้นฟู พัฒนาให้มีคุณภาพชีวิตที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิต	ร้อยละ	-	70	70	70
12 ร้อยละของผู้ถูกทอดทิ้ง ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ได้รับผลกระทบ และผู้สูงอายุ ได้รับการส่งเสริมศักยภาพการพึ่งตนเอง	ร้อยละ	-	70	70	70

ที่มา : สำนักงานจังหวัดชัยนาท, 2550

(3) แนวทาง/มาตรการ

- 1) การพัฒนาคนให้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรมและจิตสาธารณะ
- 2) การเสริมสร้างสุขภาวะให้คนมีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ
- 3) การบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง
- 4) การสงเคราะห์ผู้ถูกทอดทิ้ง ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ได้รับผลกระทบ และผู้สูงอายุให้สามารถพึ่งตนเองได้

5) ส่งเสริมให้สังคมน่าอยู่ มีความปลอดภัยและปลอดภัยเสพษัตติ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การดูแลและทรัพยากรธรรมชาติและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
มีความเชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาลข้อที่ 8.1.9 การบริหารจัดการที่ดี

(1) เป้าประสงค์

1) ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์และคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการดำรงคุณภาพชีวิตที่ดีและไม่เป็นภัยคุกคามต่อระบบนิเวศ

(2) ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตารางที่ 6 แสดงตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมายของตัวชี้วัด			
		ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
1. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด	ระดับ	-	5	5	5
2. ระดับความสำเร็จของการดำเนินนโยบายด้าน ทรัพยากรป่าไม้	ระดับ	-	5	5	5
3. ระดับความสำเร็จของการจัดการปัญหามลพิษของ จังหวัด	ระดับ	-	5	5	5
4. ปริมาณออกซิเจนละลายเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของสถานี เก็บน้ำแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำน้อย	มิลลิกรัม ต่อลิตร	-	6	6	6
5. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ ภัย / ภัยแล้งของจังหวัด	ระดับ	-	5	5	5
6. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการ ประหยัดพลังงานของจังหวัด	ระดับ	-	5	5	5

ที่มา : สำนักงานจังหวัดชัยนาท, 2550

(3) แนวทาง/มาตรการ

- 1) การดูแลและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสำคัญของจังหวัด
- 2) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่มีประสิทธิภาพ
- 3) การสร้างความหลากหลายทางชีวภาพและเพิ่มคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 4) ส่งเสริมการประหยัดการใช้พลังงานและจัดหาพลังงานอื่นทดแทนเพื่อลดภาวะโลกร้อน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

มีความเชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาลข้อที่ 8.1.9 การบริหารจัดการที่ดี

(1) เป้าประสงค์

1) การปฏิบัติงานของภาครัฐมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ ปราศจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ และประชาชนสามารถเข้าถึงการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

(2) ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตารางที่ 7 แสดงตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมายของตัวชี้วัด			
		ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
1. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์บริการร่วมหรือ เคาน์เตอร์บริการประชาชน	ระดับ	-	2	3	4
2. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	ร้อยละ	-	85	85	85
3. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบฐานข้อมูลและ สารสนเทศของจังหวัด	ระดับ	-	5	5	5
4. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ระดับ	-	5	5	5
5. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการ ประหยัดพลังงานของจังหวัด	ระดับ	-	5	5	5
6. ระดับความสำเร็จของการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุน ประเด็นยุทธศาสตร์	ระดับ	-	5	5	5
7. ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมติดตาม ตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการ	ระดับ	-	5	5	5
8. ระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ	ระดับ	-	5	5	5
9. ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการ รักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ	ระดับ	-	5	5	5
10. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ	ระดับ	-	5	5	5

ที่มา : สำนักงานจังหวัดชัยนาท, 2550

(3) แนวทาง/มาตรการ

- 1) การพัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล
- 2) การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
- 3) การกระจายอำนาจการพัฒนาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน
- 4) การส่งเสริมให้องค์กรเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการภาครัฐ
- 5) การติดตามและประเมินผล

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รัฐทิติยา หิรัณยหาค (2544) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพหมู่บ้านวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวบ้านหนองขาว อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษาพบว่าการใช้งานเทศกาลประเพณีและวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นสามารถพัฒนาการท่องเที่ยวและเกิดประโยชน์หลายประการ เช่น การอนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น การสร้างงานและรายได้ให้กับคนใน ท้องถิ่น ส่วนนักท่องเที่ยวจะได้รับความรู้และประสบการณ์ รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยว ทำให้เกิดความประทับใจและกลับมาเที่ยวซ้ำอีกในคราวต่อไป

ภฤศสร ฤทธิมนตรี (2551) ได้ศึกษาการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราชคือแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมได้แก่โบราณสถานต่างๆ กิจกรรม การท่องเที่ยวที่สำคัญคือการร่วมงานเทศกาลประเพณีของจังหวัด และสิ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราชมากที่สุดคือชื่อเสียงของเครื่องรางของขลัง สิ่งศักดิ์สิทธิ์ พระเครื่องและจตุคามรามเทพ